

La Montserratina

gimcana

**setmana
cultural**

Escola Mare de Déu de Montserrat

JUNY 2010

ÍNDEX

- **Salutacions Equip Directiu**
- **P-3: Fotos i noms**
- **P-4: El tren de Palau**
- **P-5: Colònies a Centelles**
- **1r A: Sortida al Corredor per veure els rucs**
- **1r B: Sortida a la Fundació Palau**
- **2n A: La classe del paper**
- **2n B: Les colònies dels nens i nenes de segon**
- **3r A: Ballarins al Masnou**
- **3r B: Cim d'àligues**
- **4t A: Educació vial a 4rt.**
- **4t B: Les colònies**
- **5è: Sortida al Port comercial**
- **6è A: Colònies a Planoles**
- **6è B: "Som-hi", la física a través dels sentits a la UAB**
- **Premis concurs Sant Jordi: 1r A i B**
 - 2n A i B**
 - 3r A i B**
 - 4t A i B**
 - 5è A i B**
 - 6è A i B**
- **Acomiadaments de 6è**
- **Reunions de delegats curs 2009-2010**
- **Parlem de..... ELS PERILLS DE LES XARXES SOCIALS**

SALUTACIONS EQUIP DIRECTIU

Bé, ja tornem a estar al juny; el curs s'acaba i els nens i nenes de 6è ja tenen un peu a l'institut.

El curs ha estat molt intens, ple d'activitats i sortides on tots i totes hem disfrutat de valent.

Durant la setmana cultural s'ha realitzat tallers relacionats amb el tema de sostenibilitat, una gimcana on tothom ha participat i moltes coses més.

Com ja sabeu, aquest any hem començat de 1r a 6è activitats com són la biblioteca, les lectures en parella i el Decideix, de les quals ens sentim molt contentes amb els resultats; ja que hem aconseguit engrescar a nens i nenes en la lectura i fer que en el col.le es respiri companyerisme i un molt bon ambient..

També recordem que als Jocs Florals del poble vam tenir un premi.

Fer menció de la reutilització de llibres que va impulsar l'AMPA i que continuarà durant el curs vinent.

Per últim dir-vos que aquest juny acomiadem a dues grans mestres de la nostra escola: la Lourdes Nualart i la Glòria Fabregà; que comencen una altra etapa de la seva vida en la que esperem siguin molt felices.

Ens acomiadem de tots vosaltres fins al setembre desitjant-vos

MOLT BON ESTIU!

Elena, Puri i Adela

PAU

EL

NOSTRE

LUCIA

NOM

P-3

JAN

PO. L

OTMAN

MAROM

ARMAN

LUCIFE

MAR

IBURAHIMA

MARIAN

NOM

P-3

ILAN

MARCP

ANNA

EL

XNA

A

X

E

Y

AINHOA

FILMA

DAVID

BIANDA

ALVARO

ESTELA

AORIAN

EL TREN DE PALAU

El mes de Maig, els nens i nenes del Parvulari vam anar d'excursió a Palau-Solità i Plegamans. Vam passejar muntats en un tren en miniatura, mentre vèiem arbres, flors i gent passejant que ens saludaven. Després vam dinar entrepans i vam jugar en un parc amb cordes, pilotes...
Ens ho vam passar d'allò més bé!

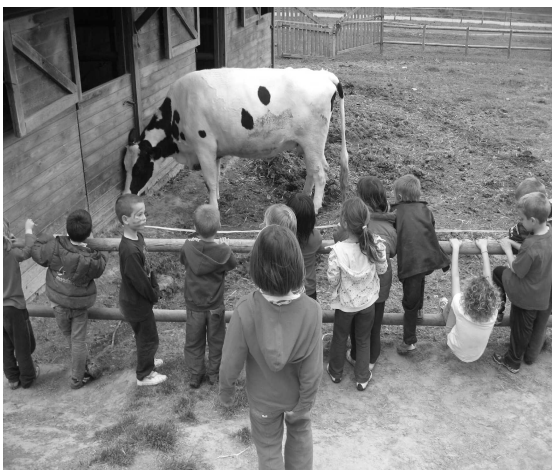
COLÒNIES A CENTELLES (MAS BANYERES)
2010

Els nens i nenes de P-5 hem anat de colònies al bonic poble de Centelles, a la casa Mas Banyeres.

Allà vam fer un munt d'activitats divertides i enriquidores:

vam visitar els animals de granja, com ara, conills, cabres, ovelles, oques, galls d'indi, gallines, una vaca i una euga!

Vam conèixer un nou amic, en Tronquet, que va fer que tinguéssim moltes ganes de passejar pel bosc i conèixer el lloc on ell viu. Vam recórrer tot el bosc i vam veure moltes petjades d'animals i fruits del bosc.

Vam esmorzar, dinar i sopar tots junts. L'últim dia vam fer un sopar de gala i vam beure aigua de colors!

Un cop vam sopar l'últim dia, ens van sorprendre amb un espectacle de titelles que ens va emocionar!

Ens han agradat molt ja que hem conegut i compartit moltes coses!

SORTIDA AL CORREDOR PER VEURE ELS RUCS

El dia 16 de març vam anar a veure els rucs, va ser una sortida molt maca i interessant.

L'objectiu de la sortida era que tots tinguéssim el ruquicarnet. Per aconseguir aquest ruquicarnet havíem de fer diferents proves com per exemple: vam conduir el ruc dins d'un carretó, vam aprendre a muntar els rucs, ens van ensenyar les diferents parts d'un ruc, etc.. Quan acabaven les proves ens donaven ruqipunts i quan aconseguíem 5 punts ens donaven el ruquicarnet.

Ens ho vam passar genial i vam aprendre molt del món dels rucs. Ara només desitgem que no desapareguin mai, ja que ens van explicar que estaven en perill d'extinció.

SORTIDA A LA FUNDACIÓ PALAU

El dia 3 de febrer els alumnes de primer vam anar a veure la Fundació Palau.

Vam agafar l'autocar fins a Caldes d'Estrac, que és on està situada aquesta fundació.

Quan vam arribar ens vam organitzar per classes. Primer la classe dels telescopis va fer l'activitat mentre que nosaltres esmorzàvem i fèiem la visita a la fundació.

A la visita al museu vam poder veure quadres de diferents pintors, entre ells Picasso.

Però després vam fer l'activitat, que va ser el més "xulo". Ens van explicar com fer el quadre de les Menines de Velazquez amb diferents formes geomètriques, colors i materials. Els resultats han estat espectaculars i a més a més ens ho hem passat genial.

Mireu que "xulos" han quedat!

LA CLASSE DEL PAPER (2nA)

Durant la Setmana cultural els nens i nenes de cicle Inicial vam anar al Poble Espanyol a fer un taller sobre l'origen i reciclatge del paper. Ens ho vam passar molt bé i us volem ensenyar com vam fer el paper reciclat.

Per fer paper reciclat
Vam utilitzar una barreja de
paper de revistes, cola i aigua.

Vam submergir un marc de fusta
a la pasta de paper i vam
escórrer l'aigua amb una reixa.

Vam donar-li la volta al marc a
sobre d'una baieta i li vam
treure l'aigua sobrant amb una
esponja i amb el dit.

Amb molta cura vam treure el
marc de fusta i els vam deixar
assecar una estona.

Un monitor va treure l'aigua dels
papers amb una premsa.

Vam tapar els papers amb fulls
de revistes i una vegada a
l'escola els vam deixar assecar
durant uns dies.

Finalment els vam decorar i
pintar cada nen i nena al seu
gust.

Les colònies dels nens i nenes de segon

Quan vam arribar a la casa de colònies de **Can Miqueló**, estàvem molt contents i il·lusionats. El paisatge era molt bonic, estava tot nevat, semblava tret d'una postal.

Només arribar, van venir els monitors a recollir-nos i ens van explicar que cada habitació tenia el nom d'un planeta i totes les coses que faríem relacionades amb el tema de l'**Univers**.

Vam fer un munt d'activitats, com tirar-se en tirolina, buscar estrelles, i vam aprendre molt sobre el nostre **Sistema Solar**, entre altres coses. Ho vam passar fantàstic tots plegats, i sobre tot amb el nostre amic extraterrestre, en **GRU-GRU**, la nostra mascota durant totes les colònies. El vam ajudar a buscar totes les coses que havia perdut, perquè pogués tornar a casa seva.

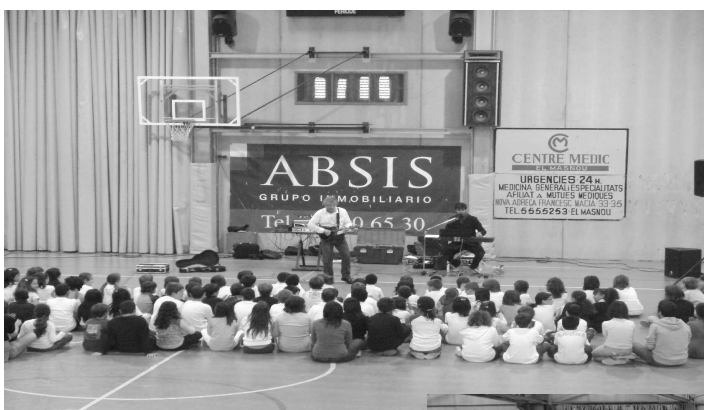
El segon dia era el de la gran **Nit de Gala**, tots els nens i nenes ens vam dutxar i ens vam vestir molt elegantment, d'acord amb el gran esdeveniment. El sopar era boníssim i va ser molt divertit!

El tercer dia vam recollir les nostres habitacions, vam anar molt ràpids. Estàvem una mica tristos, però aviat ens va passar. Teníem moltes ganes de tornar a veure a les nostres famílies i explicar tot el que havíem fet.

BALLARINS AL MASNOU

El dimecres 5 de maig del 2010 els alumnes de tercer vam anar al poliesportiu municipal del Masnou a fer una trobada de danses amb altres escoles del Maresme, que van decidir fer els mestres de música de cada escola. Vam fer danses i polques molt divertides, hi havia una cançó que es deia Wasoema. Vam cansar-nos i divertir-nos molt, però després ens vam estirar a terra i el guitarrista que es deia Jan i el pianista que es deia Jordi ens van tocar una cançó molt bonica que ens va tranquil·litzar molt. Després vam anar a l'autocar.

... I ens ho vem passar molt bé !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nens i nenes de 3r. A

CIM D'ÀLIGUES

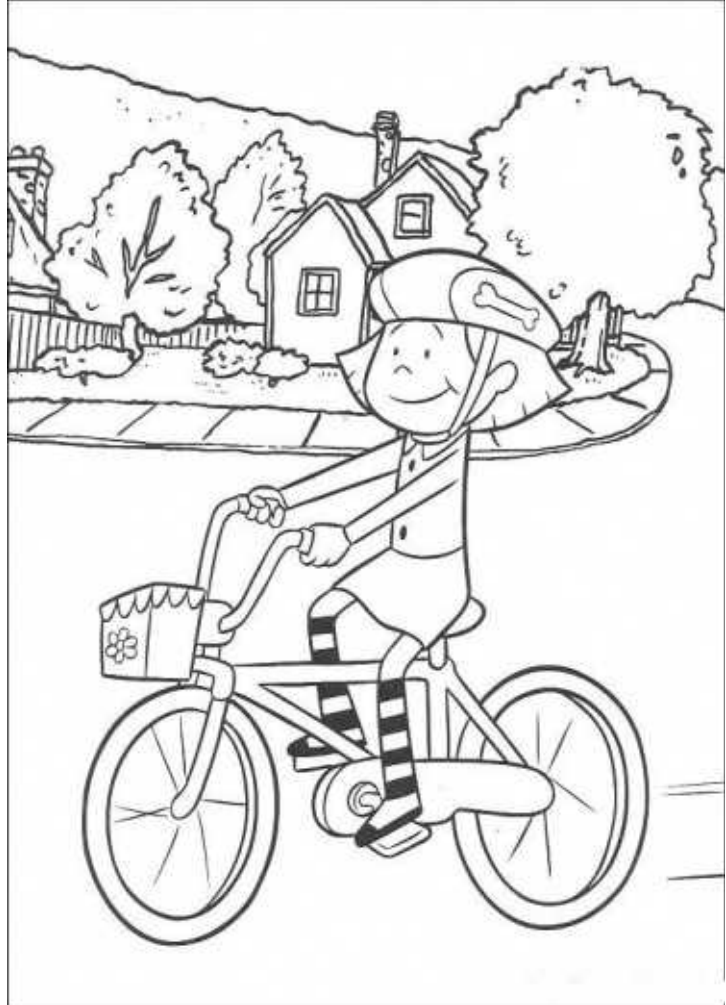
El dia de Sant Jordi els nens i les nenes de 3r i 4t vam anar al Cim d'Àligues. El primer que vam fer va ser anar a esmorzar perquè teníem gana. Després es van presentar els monitors, la nostra monitora es deia Ester. Ens va ensenyar com una mena de pòster i quan mesuraven i pesaven algunes aus rapinyaires. Va ser molt guai! I sabeu què? Les àligues veuen 8 vegades millor que nosaltres. I després vam seure a les grades per veure com les entrenaven. I les àligues passaven pel nostre cap. I per donar-li un premi li donaven un ratolí mort. I Sabeu com cacen? Cauen en picat i abans que es donin contra el terra puja cap a dalt amb la presa. I quan es va acabar vam anar a dinar, després vam jugar una mica vam agafar l'autocar i ens en vam anar cap a Premià de Mar. I quan vam arribar, la Gemma, que és la nostra professora, ens va donar uns quaderns.

Ariadna 3rB

EDUCACIÓ VIAL a 4t

Un dia vam anar a una plaça del centre de Premià de Mar per circular pel circuit de bicicletes. Era per aprendre educació vial en bicicleta amb el Pere el policia. Allà vam aprendre a circular amb les normes de circulació: el senyal de stop, el semàfor, la rotonda, els diferents carrils... Ens ho vam passar genial!! Ens van donar un casc i una armilla de seguretat reflectant. A part d'això vam fer un circuit de ziga-zaga.

Les colònies

Dimecres 3 de Febrer vam anar de colònies a Can Ribas, una antiga casa pairal del segle XVI, a la localitat de Bigues i Riells.

Aproximadament el viatge durava 1 hora i mitja. Els que es marejaven es ficaven al davant i els altres ocupaven els darrers llocs. El conductor conduïa de meravella.

Quan vam arribar, ens vam presentar i ens va agradar molt el fet de que vàrem poguer viatjar en el temps i descobrir històries de cavalleries, dracs, princeses i convertint-se en uns autèntics cavallers.

Ens sentíem contents per estar tres dies i dos nits tots junts compartint el menjar, als amics i les activitats!

Tot i que en va ploure i ens va fer molt de fred, ens ho vam passar molt bé. Repetiríem!!!

SORTIDA AL PORT COMERCIAL

Ja ens havien explicat què era un port comercial. Ens havien dit que era un lloc on els vaixells que portaven mercaderies desembarcaven o embarcaven per portar-les a un altre lloc.

Quan vam arribar a Barcelona, vam esmorzar en una plaça davant del port. Quan vam acabar un grup, vam anar amb una monitora i ens va posar un salvavides a tots per pujar en un vaixell des d'on veuríem el port de més a prop, i on ens explicarien moltes coses.

Vam deixar les motxilles en una habitació i vam anar caminant fins a la barca. Pel camí vam veure vaixells bonics i grans, que a la tornada ens van semblar una misèria. Quan vam pujar a la barca, era molt emocionant.

La monitora ens explicava les coses a través d'un megàfon perquè sinó, no se sentia res.

També hi havia un senyor que es deia Manolo que era qui portava la barca. El Manolo, mentre conduïa, ens anava cridant de un en un perquè nosaltres portéssim el vaixell. L'Aina, la monitora, ens va explicar moltes coses sobre els vaixells. Ens va explicar que hi ha vaixells de persones, com el ferri o el creuer; i d'altres que porten mercaderies com els granalers. També ens va explicar que el port està dividit en dues parts: el port vell i el port comercial.

Al arribar al final del port vam canviar la direcció i vam tornar.

Vam anar a buscar les motxilles, ens vam treure els salvavides i els hi vam donar als nens de l'altre classe.

Després vam anar amb una altra monitora en una classe, on ens va parlar del que havíem vist. Vam veure un vídeo i ens va explicar la diferència entre els vaixells de pesca. Ens va dir que els vaixells que surten de dia pesquen tonyines i els que surten de nit pesquen peix blau.

Al acabar les activitats de port, vam anar al parc de la Ciutadella. Vam dinar i vam jugar una estoneta fins que va venir l'autocar i ens va portar al cole.

Va ser una excursió genial!!! I ens ho vam passar molt bé!!!

Les colònies

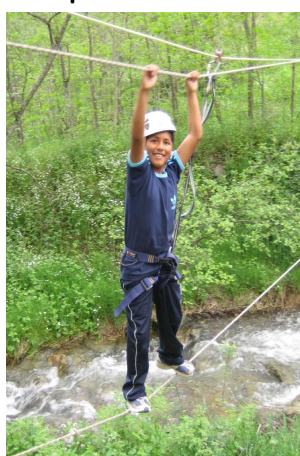
El dia 25 de maig els nens de 6è vam marxar de colònies a Planoles.

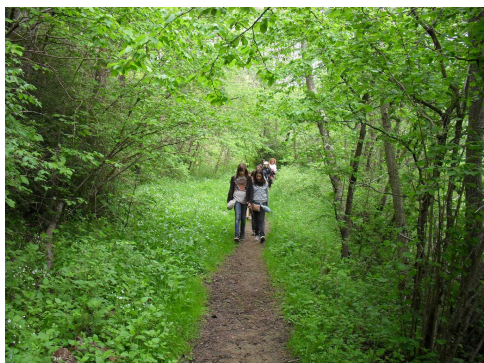
Ens vam allotjar a l'alberg Pere Figuera durant quatre dies.

El primer dia, vam anar a patinar sobre gel a Puigcerdà.

Els altres dies vam fer moltes activitats: Tirolina, ràpel, ponts penjants,

tir amb arc, circuits d'orientació, etc.

Va ser superdivertit !!!!!

"Som-hi", la Física a través dels sentits a la UAB.

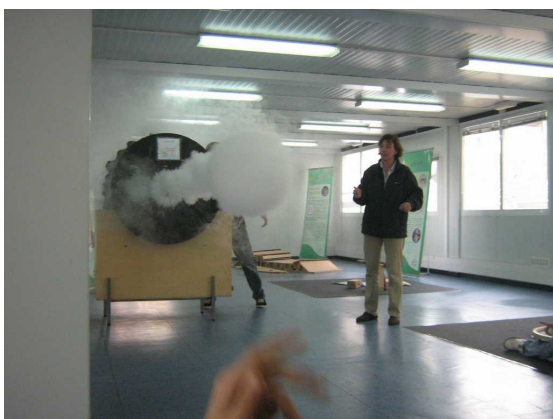
El passat més de març vam anar a la Universitat. El tema, *Experimenta la física a través dels sentits*. La Universitat Autònoma ens va acollir en una exposició creada per la Universitat d'Stuttgart (Alemanya) que té com a objectiu estimular l'interès científic dels infants. Els nens i nenes del cicle superior van poder comprovar què hi ha darrera de fenòmens com l'òptica i el magnetisme.

Vam construir ponts com els que feien els romans. I no queien !!!!

Se'ns van posar els pèls de punta quan vam veure un objecte levitar.

Ens ho vam passar molt bé !!!!!!!

TACA-TACA

Hi havia una vegada un gosset que es deia Taca Taca però normalment li deien Taca. Un dia no volia anar a jugar i s'estava tornant antipàtic. Va passar la nit i pel matí al despertar-se es va adonar que li havia desaparegut una taca i no va voler jugar una altra vegada amb els seus amics. Al dia següent es va adonar que li havia tornat a desaparèixer una altra taca i van passar els dies i no volia jugar amb els seus amics perquè cada nit tornava a desaparèixer una taca, fins que es va quedar sense cap taca i es va dir: - Vaig a intentar ser amable. I a partir de llavors cada nit li apareixia una taca nova.

Maria Ruiz 1r A

LA GALLINA QUE ES VA TRENCAR EL BEC

Hi havia una vegada una gallina que tenia un amic que es deia Manel. En Manel estava enamorat de la gallina. Un dia donant-li un petó, "crac", li va trencar el bec la gallina. Va anar a la sabateria i li va preguntar al sabater: Em pots arreglar el meu bec? - Sí però has de portar-me un mapa perquè pugui tornar a casa meva.- Li va dir el sabater. La gallina li va portar el mapa i el sabater li va arreglar el bec. Conte contat, conte acabat.

Aixa Santamaria 1r B

El cadellet Espaici

Hi havia un cadellet que es deia Espaici i era negre com el carbó. Portava un collaret d'estrella i la seva propietària que es deia Laura portava trenes, una faldilla, una camisa rosa i unes botes blanques.

Un dia van anar a jugar al jardí, l'Espaici es va trobar malament i el va portar al veterinari i li va dir que l'haurien de sacrificar. La Laura va plorar i un dia la mare va dir: - Hora d'esmorzar!

La Laura va veure la nota i va pujar corrents a l'habitació dels pares i van regalar-li un altre gosset, però no vol dir que hagi oblidat l'Espaici, només va fer un amic nou.

Carla Ballester 2n A

UN VIATGE FANTÀSTIC, SOBRE CAVALL.

Un dia vaig anar a París i vaig anar a l'hotel per deixar la maleta. Vaig trobar un armari d'or que també contenia plata. A l'interior hi havia un cavall viu de plata. Vaig muntar a sobre i vaig anar als Estats Units. Allà em vaig quedar en un hotel de luxe i vaig visitar l'estàtua de la llibertat i moltes coses més. Vaig anar al Salvatge Oest i vaig passar molta por i moltes aventures, però va ser molt divertit. També vaig anar a l'antic Egipte i vaig escoltar la història de la faraona Cleopatra.

Una faraona que es deia Cleopatra i era molt i molt bonica. Es banyava amb llet d'ase. Tenia la pell tan bonica... Un dia els romans van venir, volien emportar-se-la perquè la gent de Roma veiés el que valia aquella dona. Ella es negava a deixar el seu país, per això un dia va anar-se'n a arreglar-se, va agafar una serp i la va mossegar. Després vaig anar a les piràmides. Vaig conèixer molts amics, vaig anar a recollir la família i ens vam quedar als Estats Units. Va ser un viatge fantàstic. Fi.

Paula Vázquez 2n B

QUIN DESASTRE!

En un poble de follets un dia molt i molt tranquil es van sentir uns sorolls com de metrallera. Els follets es van amagar a les seves cases que eren bolets.

El cap va intentar tranquil·litzar-los però no va servir de res, els més valents van anar a mirar. Quan van tornar, van tornar molt espantats i van dir- Hi ha homes que s'acosten per que volen fer una carretera!- aquells dies els follets van estar

buscant un pla però res, no hi havia manera. Un dia, el cap que es deia Remus, que anava a buscar plantes curatives va veure un científic i li va venir escolteu-me tots ja tinc el pla!- va dir- He vist un científic que pot ser l'únic que ens salvarà la vida- i els va explicar el pla.

Uns dies després van fer una reunió per repassar el pla. -A veure- va dir el Remus- Primer la meua filla Campaneta donarà la planta curativa al científic i jo aniré a rebre el científic d'acord?

-Sí- van dir tots. Després la Campaneta va anar a trobar el científic. El científic es va espantar moltíssim. -Ho- hola- va dir el científic-. - Hola em dic Campaneta i sóc la filla del cap del poble.- Dons jo em dic Xavi i sóc científic.

Això ja ho sabem que ets científic, te- i li va donar la planta curativa- Necessitem ajuda i hem pensat que tu ens podries ajudar.- - Jo?- -Si, tu, volem que ens ajudis a dir als paletes que parin de fer la carretera. - Doncs d'acord, hi vaig ara mateix. Quan la Campaneta va arribar al poble els hi va explicar tot el que havia passat i el científic ho va arreglar tot.

Júlia Montlló 3r A

EN MIAU S'ESCAPA

Hi havia una vegada fa molts anys en un poble molt bonic una nena que es deia Marta.

Aquell dia era el seu aniversari! Li van regalar un gat. Es

deia Miau. El gat es divertia molt amb la seva propietària, jugaven i feien moltes coses divertides. Van passar mesos, mesos, mesos, mesos i mesos i en Miau

es començava a avorrir... Un dia assolellat en Miau es va escapar del pis on

vivia. Es va anar a la muntanya. Allà va conèixer molts amics. El seu millor amic era en

Micu, es divertien molt però la Marta estava plorant moltíssim perquè no tenia el seu

gat. En Miau no sabia que fer, si quedar-se a la muntanya o anar-se amb la Marta. Ell

estava molt bé a la muntanya i volia quedar-se allà però estava molt trist perquè la

Marta plorava i no sabia que fer. Al final va decidir quedar-se a la muntanya i li va

escriure una carta dient-li:

- Vull quedar-me a la muntanya, Marta, et visitaré a vegades però em quedaré aquí.

I la Marta ho va entendre perquè ell si estava millor a la muntanya s'havia de quedar allà.

I conte contat, ja s'ha acabat.

Berta 3r B

Heu après?

Hi havia una vegada, dos germanes que es deien Anna, i Marta. L'Anna, era una nena morena, amb ulls negres i tenia 10 anys. En canvi, la Marta era rossa, amb ulls blaus i tenia 14 anys. Aquestes nenes, eren capricioses, i ho volien tot. Els seus pares es deien Rosa i Carles, aquesta família tenia una gateta, i una gosseta molt guapes, que es deien Llum, i Hippy. Eren una família unida i vivien en una casa molt gran, a un poble anomenat Premià de Mar. Un bon dia, la Marta i l'Anna, es van assabentar que uns famosos venien a fer un concert a Barcelona. Llavors, les dos germanes van anar als seus pares i els hi van dir:

-Mama, papa: Volem anar a veure Patito Feo, i a la zona vip!!!

-D'acord...Ara us ho comprem...-van respondre amb poques ganes.

Al cap de sis dies, va arribar el gran dia, i tots quatre van anar al Palau Sant Jordi, es van seure a la zona vip, i va començar l'espectacle...

Quan va acabar, les nenes van dir als seus pares:

-Mama, papa: Volem aquest barret, i la samarreta, i també un autògraf de cadascú. OK?!

-D'acord filles...-van tornar a dir amb cara de pocs amics.

Quan van arribar a casa seva, van trucar a les seves cosines per explica'ls-hi com havia anat tot, i que si volien anar a casa seva demà mateix. Les cosines (que tenien tres anys) van preguntar als seus pares, i els van dir que si.

El dia següent van arribar les cosines que es deien Laura i Júlia, i al cap de cinc hores, tots els records estaven destruïts. La Marta i l'Anna, es van posar a plorar i els hi van dir als seus pares:

-Mama,...papa...Ho sentim molt...

-Per què, filles???-van respondre.

-Per haver estat tan capricioses i manaires... Ens perdoneu...???

-És clar que sí!!!!

I es van fer una abraçada ben forta, i un petó.

FI!!!

Carlota León 4t A

L' Aura, una vampiressa entremaliada

L' Aura era una vampiressa molt entremaliada. Tenia els cabells negres com el carbó i els ulls grisos com el fum. Ara us explicaré una cosa que li va passar. Un dia, quan tenia onze milions d'anys li van fer un encanteri que la va convertir en una vampiressa molt entremaliada. Ficava sacs de pets als seus companys, espantava a la gent amb aranyes de mentida... Fins que un dia es va fer insuportable. Llavors, la mare de l'Aura, va anar a veure a la gran vampiressa adivina, la Josefina. Però resulta que la Josefina s'havia jubilat i no s'ho havia dit a ningú ni tan sols al seu marit. I la mare de l'Aura es va quedar molt pensativa. No sabia qui la podria ajudar a desfer l'encanteri malèfic que havia fet entremaliada a l'Aura. Llavors, la mare de la vampiressa entremaliada la va agafar de la mà i va dir:

- Vinga Aura. Ens anem a buscar a algú que et desfaci l'encanteri.

En el camí l'Aura va fer moltes entremaliadures. Una vegada, per exemple, la vampiressa va dir que els pitibilonguis-dalonguis i els cervillins de Cervell-vila havien vingut a la Terra Vampir-Extra a convertir en qualsevol cosa els vampirs.

Llavors un dia van arribar a un poble fantasma molt estrany que es deia: "Trapa de mosques". Van anar a la porta del poble. Hi havia una estàtua molt estranya. Era un home que en comptes d'un home semblava un semi-mosca. Llavors l'estàtua va cobrar vida! La mare va sortir corrents, però l'Aura, va posar-se ben recta i va dir:

- Eooo!! T'ho dic a tu semi espècie de mosca morta. Et pots treure d'en mig? Que si ho fas no farà falta que et doni una bona mossegada amb els meus ullals de vampiressa entremaliada!

L' Aura, com no, ho va fer. Va donar-li una bona mossegada de vampiressa i el va deixar K.O. La mare va venir corrents i va pensar: "Ara ja no és només entremaliada sinó que és entremaliada i molt dura!"

La porta es va obrir misteriosament. Com he dit abans, era un poble fantasma i no hi havia absolutament ningú. L' únic que es veia, eren més estàtues Semi-Mosques, una font, cases, i rètols misteriosos. En els rètols hi posava molts noms de planetes: "Bruixa-city", "Ogre d'Infern", "City off the Mermeids" i... "Vall de les Adivines"! És allà on havien d'anar. Però el problema és que "Vall de les Adivines" estava a quatre, i dic quatre planetes de Terra Vampir-Extra. La mare no s'ho va pensar dues vegades, va agafar l'Aura i van anar a demanar un Taxi-vampir. Primer havien d'anar a Bruixi-city. Van arribar al planeta i es van disfressar de bruixes. A una bruixa que passava per allà l'Aura li va preguntar:

- Escolti, pensa amb arrugues, ens podria indicar cap a on està l'Orient Express de les bruixes?

- Al final de l'Avinguda de la bruixa Befana.

Van anar al final de l'avinguda i allà van agafar l'Orient Express de les bruixes, o com diu l'Aura, panses amb arrugues.

Al cap d'uns dies van arribar al següent planeta: "Ogre d'Infern" on feia molta pudor de mitjons bruts. Allà, molts ogres, estaven esperant que la Rosadelapudorforta, la cuinera, els portés el menjar.

L'Aura, cada vegada més dura, li va dir a una orquessa que passava per allà:

- Ei, bola de formatge amb potes. Em pots dir on està l'Íctineo off the mermeids?
- Al Passeig dels tres primers Cíclops.

Van agafar l'Íctineo, i després d'haver travessat el "Mar dels Pirates Pudents", van arribar a "City off the Mermeids".

Quan van sortir del submarí ja era mitja nit. Van buscar un hotel i, al final, el van trobar. Es deia: "El cau de la sirena Lavanda". Allà una sirena els va atendre:

- Hola, benvingudes al "Cau de la sirena Lavanda". Em dic Lavanda i els atendre en tot moment.
- Hola, Lavanda. Voldríem una habitació per a dos.
- D'acord. Aquí té les claus. Pugin a l'habitació 106.

Van posar-se el pijama, es van rentar les dents i se'n van anar a dormir.

El següent dia quan van esmorzar, van sortir de l'hotel. Ara, havien de buscar el mirall dels viatges. Pel carrer, es van trobar a la Lavanda:

- Hola Lavanda. Si us plau, ens podries dir on podríem trobar el Mirall dels viatges?
- Doncs, m'han dit que està a la Cova de la Balena Blanca.

La mare i l'Aura es van encaminar cap a la cova. Van arribar. Entre moltes monedes, diamants, plata i altres coses s'amagava el mirall. Llavors, una balena blanca va aparèixer davant dels nassos de les nostres protagonistes. La balena blanca va dir:

- Quin és l'ésser que camina amb quatre peus al matí, dos al migdia i tres al vespre, però que contràriament a la majoria dels éssers vius, és més ràpid com menys peus utilitza en caminar?
- És l'home.

I la balena blanca va desaparèixer. Van poder agafar el mirall i van dir:

- Mirall, escolta'ns sisplau. Ens podries portar fins a "La Vall de les Adivines"?

FIUUUM!

Van poder arribar. Allà hi feia un temps magnífic. Van entrar al poble de les adivines. N'hi havia moltes. Després d'hores i hores caminant, van trobar una noia jove, d'uns tretze anys que va dir:

- Hola, sé que porteu molts dies buscant-me. Em dic Tulipà i sóc la néta de la meva àvia Josefina. Jo us diré com podeu desfer l'encanteri que té l'Aura. Veniu a la meva cabana.

La van seguir. A la cabana, la Tulipà va dir:

- El que heu de fer perquè l'encanteri es desfaci és... banyar l'Aura a la font de "Trapa de mosques".

- Però si vam passar per davant d'aquella font fa uns dies!

- Doncs ara hi heu de tornar. I us explicaré una cosa. La persona que conduïa el taxi-vampir era jo. Les persones amb les que vau parlar en altres llocs, també. I la Lavanda també ho era!

L'Aura i la mare es van quedar de pedra.

- I si voleu tornar a "Trapa de mosques" ràpidament agafeu aquest llibre i dieu: Transporto a la mosca. I perquè el poble cobri vida i us ajudin dieu: Vitramosques!

L'Aura i la mare van agafar el llibre i van dir:

- Transporto a la mosca!!!

FIUUUM!

Van arribar-hi i van dir:

- Vitramosques!!!

FIUUUM!

Van cobrar vida. Llavors l'Aura va anar corrents a la font i es va posar dins l'aigua.

FIUUUM!

L'Aura va sortir de l'aigua i va dir:

- Ja estic bé, ja estic bé!

La mare, molt feliç, va anar a abraçar-la. Del no res va aparèixer una nota. Hi posava:

<Ho heu aconseguit! Si voleu tornar a casa vostra heu de dir: Transportoacasa! Un petó. Tulipà.>

Ho van dir i quan van arribar tothom estava molt content i alegre.

I aquí acaba la història de l'Aura, la vampira entremaliada.

FI

Miguel Ángel Valdivieso 4t B

Imaginació o realitat?

Mirava a través de la finestra. Era fosc. Plovia. Una pluja fina i misteriosa. No sé quanta estona estava allà arraulida, però no em cansava de mirar-la. Per fi, vaig veure els llums d'un cotxe. Però no era un cotxe qualsevol, era un cotxe molt antic, semblava que estava a punt de desplomar-se, allà, davant meu. De sobte, em va venir una esgarripança. De dins va sortir un home amb la pell molt pàl·lida, els cabells negres com el carbó i amb una mirada ferotge. Sempre m'han agradat les coses interessants, així que, encara que estava morta de por, vaig agafar una llanterna, em vaig posar l'impermeable i les botes d'aigua i li vaig dir a la mare que anava a fer un vol. Tot i que al començament s'hi va negar, vaig aconseguir convèncer-la. Finalment, vaig sortir al carrer per observar aquell home tant intrigant de més a prop. Em vaig amagar a darrere d'un contenidor de paper i el vaig veure. Estava mirant l'aparador d'una llibreria. Em vaig moure una mica, sense fer soroll, però ell és va girar i va dir:

-Sé que estàs amagada a darrere del contenidor, Sandra.

Se'm va tallar la respiració. Com sabia on estava? Com sabia el meu nom? Vaig sortir de darrere del contenidor. No m'atrevia a parlar. Finalment em vaig decidir i morta de por vaig dir:

-Com...com és...que vostè sap el meu nom?

-T'observo molts cops. La veritat és que coneixo a tothom del poble. Però ningú no em coneix a mi excepte tu, que ho has fet ara mateix. Em dic Isaac Colins.

-Però com és que ningú no et coneix? Jo no t'he vist mai per aquí -vaig dir.

Ningú no em coneix perquè ja fa anys que sóc mort.

Una esgarripança em va recórrer per tot el cos. Intentava enganyar-me? Es volia riure de mi? Deia la veritat? No ho sabia. No confiava en aquell ésser estrany, però reconeixia que hi havia alguna possibilitat de que fos cert el que m'havia dit.

Després de meditar-ho uns segons vaig dir:

-I...llavors...per què ets aquí?

-Només em puc fer visible els dies de pluja. Els altres sóc invisible. Quan plou tinc molt avantatge, perquè hi ha poca gent i quasi ningú es fixa en mi. A més, m'agrada la pluja. Sóc...un fantasma

Em vaig tornar a espantar a espantar molt. Ell ho va notar i em va dirigir un somriure burleta.

-No tinguis por. Tu al final també et moriràs -va dir.

Vaig reconèixer que tenia raó, però la tensió dels meus músculs no va baixar.

-Sóc dels únics fantasmes que s'allunyen del cementiri. La majoria es queden rodant per els voltants o només s'allunyen que són invisibles.

-I això que té a veure amb mi? -vaig preguntar.

-Només et vull donar un consell. Recorda-ho: la pluja pot ser molt perillosa, sobretot si és molt abundant. Has d'anar amb compte.

Llavors va entrar al cotxe amb una velocitat sobrehumana i va marxar. Quan vaig tenir temps de reaccionar ja era ben lluny i quasi no el veia.

Quan vaig arribar a casa estava molla de cap a peus. A la mare no li vaig dir res del fantasma, ni al pare tampoc. Però a l'avi sí. Dos dies després vaig anar a casa seva i li vaig preguntar si coneixia a algú que es digués Isaac Colins. Em va dir que abans en coneixia un i que eren molt amics. Li vaig demanar informació sobre aquell tipus i...davant la meva sorpresa em va dir que era mort. És ell! -vaig pensar. El fantasma no era un mentider. L'avi em va dir que va morir un dia que plovia molt. Anava amb cotxe i no s'hi veia gaire bé. Llavors, va tenir un accident i no el van poder salvar.

Ara ho entenia tot. Per això em va donar aquell consell, perquè no em passés el mateix que li va passar a ell.

El cas és que des d'aquell dia, els dies que plou recordo el rostre del fantasma i segueixo el seu consell.

Joana Krause 5è A

Sant Jordi (sense espasa)

Hi havia una vegada un gran heroi conegut com Sant Jordi. Un dia va matar un drac, va salvar una cursi i presumida princeseta i va regalar-li una rosa nascuda de la sang del drac.

És aquesta la història que coneixeu, oi? Doncs us han estat enganyant tota la vida! Penseu-hi una mica: si aquesta llegenda fos certa, el 23 d'abril no es vendrien llibres sinó llances!

Ara us explicaré tota la veritat...

Hi havia una vegada, fa molt però molt de temps, en un petit poble d'algun lloc llunyà, un gran lluitador, valent i forçut heroi: el Martí. Tots els de la família del Martí eren grans herois com, Hercules, Robbin Hood...Tots, menys el seu germà petit, que es deia Jordi (encara no era sant, això vindria després). El Jordi era molt intel·ligent i amable, però això volia dir ser un pringat en una època on molaven més els guerrers. Per això, el seu germà gran l'utilitzava de conillet d'índies per practicar trucs de combat. Total, que al pobre Jordi ningú no li feia cas. El seu pare no tenia cap esperança en ell.

Mentrestant, al Palau del Rei...

La princesa va acabar de desembolicar un vestit de color carbassa, un pintallavis i unes botes que acabava de comprar-se. "Que súper guais i que txatxi em queda. Li ensenyaré al papà!", va rumiar. Però abans va decidir pentinar-se a la moda. Era tota la feinada que per aquells temps tenien les princeses. No és com ara.

Al mateix temps, en una cova del bosc...

Vivia un drac, conegut per la seva fam. Li encantava, sobretot, devorar...verdures. El drac, que tenia una certa edat, a penes tenia dents, i la vista molt no li funcionava. Aquell dia, a punt d'acabar el dinar, va dir...

- Els tomàquets, les patates, i el meu plat preferit les...Ep! I les pastanagues??? Ja s'han acabat??? Grrrrrrrr! I va sortir volant cap al Palau.

A la sala reial del castell, el rei havia reunit totes les famílies del poble per fer una reunió quan, de sobte, el sostre es va trencar i el drac va treure el cap, dient:

-Grrrrrrrr! Vull pastanagues, i les vull ja!

De cop va entrar la princesa dient:

-Papà, oi que em queda taxtxi piruli superbé ideal de la mort el color carbassa?

I el drac, que com ja he dit era vell i no hi veia gens bé, va cridar:

-Mmmmmm! Una pastanaga gegant! I a sobre, parla!

I va agafar la princesa i se la va emportar volant pels aires.

Just en aquell moment va entrar el pobre Jordi, ple de blaus, com sempre, després de fer de conillet d'índies del seu germà gran. Al veure la princesa voladora, se'n va enamorar completament, segurament perquè al veure-la pels aires la va confondre amb un àngel. Així que va decidir salvar-la del drac. Com? Lluitant amb la seva millor arma, o sigui l'única que dominava: les paraules. Va decidir anar a explicar un conte al drac. Lògic, oi?

A l'arribar li va dir:

-Un conte t'explicaré i, si t'agrada, amb ella em quedaré -va dir, assenyalant la princesa.

-Dues preguntes -va dir el drac-: Una: per què parles en vers? I dues: ¿per què vols una pastanaga gegant que parla?

El Jordi va decidir no explicar-li que la pastanaga era una princesa per no allargar la llegenda. I va començar a explicar el conte que havia preparat. Es deia Max l'estrany, i deia així....

Max, l'estrany

Hi havia una vegada un nen que es deia Max. En Max mai no havia jugat amb els nens i nenes. A l'hora del pati, jugava a la pilota, el pica paret, i parlava, parlava molt, com si parlés amb algú, però...sempre sol. A casa seva era semblant: arribava del col·le, feia un petó a la seva mare i pujava a fer els deures. Quan la seva mare pujava sentia com si el seu fill parlés amb algú, però quan hi entrava no hi havia mai ningú; i en Max la feia fora ensenyant-li el cartellet fet a mà de "No molestar". Quan tancava la porta, tornava a sentir com si en Max parles amb algú.

Doncs bé: en Max sí parlava amb algú: parlava amb el Sismi. El Sismi era un monstre gegant, pelut, d'ulls brillants, cua de cotó i orelles d'ós. L'havia creat el Max el dia que jugava per la muntanya, va caure per un petit turó i ningú el va ajudar; excepte el Sismi. Va anomenar-lo així, Sismi, perquè el dia que el va inventar era el sis del sis, i tenia la mà irritada pel tall de la caiguda.

Després d'uns dies, en Max va trobar al Sismi al llit. Tossia i feia cara de tenir febre. En Max va baixar corrents per les escales.

-Mare, mare! Com es cura la febre?

La seva mare li va posar les mans per tota la cara.

-Max si no tens febre! -li va contestar

-Ja ho sé, és el meu amic! Corre, vine amb mi i ajuda'm a curar-lo.

Van pujar a dalt, però la seva mare no veia a ningú.

-Tinc feina, Max -va dir-, ara no puc jugar amb tu. I se'n va anar.

En Max li va posar la mà a la cara al Sismi: efectivament, tenia molta febre. Una febre monstruosa.

L'endemà, va anar a l'escola. A l'hora del pati jugava sol i trist a pilota, sense el Sismi. Per primera vegada en molt de temps, no tenia ningú amb qui parlar. Va tornar a casa plorant, va pujar corrents a l'habitació i li va explicar al Sismi el que havia passat.

-I per què no jugues i parles amb els teus companys? -li va preguntar el monstre.

-Perquè m'odien -va contestar en Max-. Tots em tenen mania.

L'endemà, el Sismi es va trobar millor i va decidir acostar-se el col·le del Max per veure si el que li havia dit era veritat. Primer va anar a veure si els nens que jugaven al bàsquet medieval volien jugar amb ell. I van dir-li:

-En Max ens aniria molt bé per jugar, i a més avui que el nostre capità s'ha lesionat!

El Sismi va seguir buscant i va trobar un grup de nenes fent pulseres.

-Segur que a en Max li agalaria molt fer pulseres, es nota que és un noi molt llest i sensible perquè sempre està concentrat a classe.

En Sismi va comprendre el que passava i el que havia de fer pel bé del seu amic. Va tornar a l'habitació quan en Max dormia, i li va deixar una nota que deia:

ESTIMAT MAX:

**TOTHOM TÉ GANES DE SER AMIC TEU, NOMÉS HAS D'ACCEPTAR-HO.
JO JA NO FAIG FALTA AQUÍ, ME'N TORNO AL MEU PLANETA
D'INVISIÀMIC. T'ESTIMARÉ SEMPRE,
EL SISMI.**

Van passar 20 anys. El Max ja era un home, i quasi se n'havia oblidat del Sismi. Un dia va entrar a la seva habitació i, en obrir la porta, allà estava: en Sismi gens envellit. Se li va tirar a sobre, abraçant-lo i donant voltes. En Max no s'ho creia. Li va preguntar per què se'n havia anat. En Sismi li va respondre que si s'hagués quedat no l'hagués deixat anar, i tota la vida hagués estat sense amics. Ara era un dels homes més importants del món.

Fi.

I va ser així, va dir el Jordi al drac, com en Max va aprendre una lliçó: "Mai ets massa gran per deixar d'estimar. Ni a les coses més petites o insignificants."

El drac, plorant i assecant-se les llàgrimes amb la cua, va dir:

-Té, emporta't la teva princesa-pastanaga, el teu conte m'ha fet comprendre que per ser diferent no he de fer que em tractin diferent. A partir d'ara em construiré un hort i menjaré les verdures que hi creixin. I en un racó hi plantaré roses perquè li portis cada dia una a la princesa.

-Cada dia? -va dir el Jordi-. Haurà de ser un roser molt gran!

-Bé... doncs un cop a l'any. El 23 d'abril.

-Fet! -va dir el Jordi.

I així va ser com tothom va comprendre que la intel·ligència i el valor poden guanyar a la violència.

FI.

Alba Bras 5è B

L'AMIC INVISIBLE

Hi havia una vegada una nena que es deia Ainoa. Un dia al col·legi de l'Ainoa la senyoreta els va dir:

-Mireu avui us repartiré uns paperets, hi escriureu el vostre nom, el posareu a la bossa i un company agafarà un paperet i haurà de fer-li un regal.

I els nens van dir tots contents:

-Iupi, iupi. Quina alegria !!!

I sabeu... A l'Ainoa li va tocar el nen més guapo de la classe que es deia Fèlix.

L'Ainoa no sabia què regalar-li, si un rellotge, un despertador o un nino, no sabia què fer.

I la seva mare li va dir:

-Tranquil·la, no passa res. Mira, per què no li fas una bosseta de l·laminadures, amb un osset de peluix i un patinet petit.

L'Ainoa li va dir:

-Quina bona idea, mare.

I l'Ainoa i la seva mare van anar a comprar-ho.

Pel camí l'Ainoa no parava de parlar d'en Fèlix: que si era moníssim, que tenia 10 anys, que és del Barça, que té una germana que es diu Andrea... Ainoa, para ja de parlar d'ell i parlem del gosset "Snoopy"! I l'Ainoa li va contestar:

-d'acord mama.

Van començar a parlar del Snoopy, el seu gosset, fins que van arribar a la tenda i l'Ainoa es va recordar que només es podia gastar 5 euros. Llavors l'Ainoa no es va preocupar pels diners que s'havia de gastar. Van comprar el regal i al dia següent van anar al col·legi.

Sabeu a qui li va tocar l'Ainoa? Li va tocar en Fèlix, mireu a l'Ainoa li va tocar en Fèlix i a en Fèlix li va tocar l'Ainoa. En Fèlix li va regalar una bossa gran de la Hello Kitty a l'Ainoa.

L'Ainoa va començar a saltar, perquè li encantava el regal que li havia fet.

Tot això va acabar en un romanç o sigui a l'Ainoa li agradava en Fèlix i a en Fèlix li agradava l'Ainoa. I tot va acabar amb un feliç dia de l'amic invisible.

Marina Oliana 6é A

TINC POR... DE QUÈ?

Faltaven set dies, tenia temps per rumiar-m'ho.

Vaig obrir els ulls, m'havia despertat. Vaig sortir del llit i vaig caminar cap a la cuina, vaig preparar-me l'esmorzar: un suc de taronja, un got de llet i un croissant. Tot estava boníssim!! Em vaig vestir, vaig agafar la bossa de gimnàstica i la motxilla i em vaig encaminar cap a l'escola. Vaig anar-me'n més aviat que els altres dies, doncs havia quedat amb el meu amic Enric per provar un camí diferent per anar a l'escola. Aquell camí començava amb unes roques enormes i continuava amb... un hort privat!! Si el propietari d'aquell hort ens veia... trucaria la policia! Així que vam començar a córrer, fins que vam sortir d'aquell hort.

Al dia següent ja faltaven sis dies i cada cop estava més nerviós.

Aquell dia em tocava informàtica, amb el professor Lluís Torrent. A l'ordinador vam fer unes activitats sobre els oficis: bomber, arquitecte, policia, jardiner, d..... Aquella paraula!! Em va fer recordar els sis dies que em quedaven.

A l'endemà em tocava anglès amb el professor Kevin Hans. Per casualitat, també vam aprendre els oficis: fireman, architect, policeman, gardener, d..... La paraula!! Em va fer pensar que em quedaven només cinc dies!!

Va anar passant el temps fins que va arribar el dilluns, el dia, aquell dia, el dia que tenia tanta por que arribés. Van tocar les sis!! L'hora, aquella hora, l'hora que tenia tanta por que arribés.

Vaig entrar i em vaig asseure en una cadira que hi havia en una sala. Em vaig passar la mà pel front, estava suant!! Em vaig fixar en el rellotge que hi havia en aquella sala, els minuts anaven passant, cada vegada estava més nerviós, fins que... vaig sentir el meu nom!! La meua visita havia començat!! Vaig entrar i vaig seure.

Va arribar ell!! Em mirava, portava una eina a la mà!! Jo cada vegada suava més; em tremolaven les mans, els peus i ... fins i tot el cul!! Estava acorralat!! Socors!! Em moriré!! Fins que ... crac!! I l'home em va posar a la mà la dent que m'havia tret!!

Llavors em vaig adonar que havia passat tanta por per no res.

Àlex Bravo 6è B

ACOMIADAMENTS DE 6è

Vet aquí la història d'uns nens i nenes que amb
bolquers van arribar
I molt més madurs a l'Institut hauran de marxar.

Sou vosaltres sisè A i B i no P3, no us deixeu
enganyar.
Tot i que, de vegades, digueu "al lavabo haig d'anar,
és que no em puc aguantar".

Aquest any a l'Institut ens n'anem i moltes coses
deixarem.
Molt tristos marxarem perquè a alguns companys ja
no veurem.

Molts records de l'escola hi ha
Però n'hi ha alguns que millor no conservar.

Un dia a la classe tancats ens vam quedar,
Sort del Carles que el pany va poder trencar.

I què hem de dir dels mestres?...
Amb molts hem estat i per moltes coses hem passat.

De tants controls que ens han ficat
Ens hem quedat traumatitzats!

Molt el coco ens hem menjat
Amb les matemàtiques que ens han donat.

De tot hem tingut,
fins i tot una bruixa hem conegut.

La Puri bona mestra ha estat i molt ens ha ajudat.

La Marta va haver de marxar
i molt l'hem enyorat.

Amb la Núria dos anys vam estar
i a tercer ens va deixar.

Algunes vegades ens han castigat
Però, al final, sempre ens han perdonat.

I tot i que moooltes bronques hem rebut,
més ens hem rigut.

Entre nosaltres també ens hem enfadat
Però molt no ens ha durat.

Estar clar que marxarem
Però també que molts records ens endurem.

Festes, colònies i cançons,
De tots els cursos ha estat el millor.

Per Carnestoltes ens vam disfressar
I molt bé ens ho vam passar.

Als concursos de Sant Jordi sempre hem pogut
participar
Tot i que només uns quants vam guanyar

A quart, de colònies vam estar
I moltes cançons vam cantar.

Colònies hem tingut
Però cap com les de sisè han sigut

A Planoles molts monitors hem conegut
I a tots un sobrenom els hem fotut

La tirolina ha estat genial,
Igual que el ràpel i els ponts penjants.

La fi de primària està arribant
I tots acabarem plorant.

I és que molts anys hem estat aquí
Però hem de seguir el nostre camí.

REUNIONS DE DELEGATS 2009-10

Aquest curs hem fet al llarg de l'any reunions de delegats i subdelegats. Els delegats que han assistit a les reunions d'aquest curs han estat: L'Anna i la Marina de 4tA, el Francesc i l'Emma de 4tB, El David A. i la Miren de 5èA, l'Alba i la Valentina de 5èB, la Ruth i la Maria de 6èA i la Paula i l'Aida de 6èB juntament amb la Cap d'estudis Adela Martínez.

Ens hem trobat els primers dimecres de cada mes a l'hora del pati i el lloc de la reunió era a la biblioteca de l'escola. Malgrat que era hora de pati els delegats sempre han vingut contents i amb ganes de participar.

A les reunions s'han fet queixes, propostes i agraïments per tal de millorar l'escola. Cada classe aportava les seves propostes i els delegats ho transmetien a la reunió. La cap d'estudis després ho transmetia a l'equip directiu, professors i conserge per tal de millorar entre tots. Tots plegats hem intentat fer una escola millor.

Algunes de les queixes que els delegats han fet anaven relacionades amb hàbits que s'havien de millorar com: respectar el torn de pistes, no fer pipí fora del wàter, no córrer per l'escola, no pujar a les classes en hores de pati o menjador, ser puntuals, no menjar els entrepans pels passadissos, fer les files bé, no portar pilotes de cuir, no arrossegar motxilles de rodes per les escales, cuidar el material comú, fer servir papereres del pati, respectar les normes. . . Temes que van sortint cada any i que s'han d'anar recordant.

Una de les demandes que a cada reunió ha sortit és que les nenes demanen miralls pels lavabos. Estem intentant buscar uns que siguin irrompibles perquè es puguin mirar.

No tot han sigut queixes també hem aconseguit que a les classes es pogués fer entre tots un bon reciclatge de paper, que els dimecres portessin fruita per esmorzar de manera sana i saludable. . .

Els delegats han sigut molt agraïts quan alguna de les seves queixes se solucionava o les seves propostes tiraven endavant. Les reunions han estat totes molt profitoses i ha estat per a tots una experiència molt enriquidora i ens hagués agradat poder-nos trobar en més ocasions.

PERILLS DE LA XARXES SOCIALS

Alertem que el 40% dels menors utilitzen Internet sense ser conscients de la transparència de les seves dades personals. Recomanem a pares i germans grans supervisar als més petits.

Les xarxes socials com Facebook, Twitter o Tuenti han experimentat un autèntic boom i han provocat en poc temps una revolució en les relacions socials, molt especialment entre els joves. No obstant, el que hi ha és una gran eina de comunicació pot convertir-se també en un perill que vulneri els drets a la intimitat i a la pròpia imatge. Les xifres canten: el 90% dels joves de catorze anys estan en alguna xarxa social. D'aquests, el 40% penja dades personals a Internet sense ser conscients de la transparència del mitjà. Així ho va explicar ahir la directora de l'Agència Catalana de protecció de dades (apdcat), Esther Mitjans, en el marc de la jornada les dades personals dels menors a Internet que va acollir la Udl, i que anava dirigit especialment als educadors.

Segons Mitjans, perdem el control del 70% de la informació que pengem a Internet, és a dir, que és impossible d'eliminar. "Creem un currículum vitae sense adornar-nos que estarà a la xarxa per sempre, de manera que hem de pensar molt bé que pengem i que no", va explicar. La directora del Apdcat va alertar dels principals riscos de les xarxes socials, com el coneixement de les dades personals i els hàbits, que poden arribar a comportar robatoris a casa dels menor, assetjament, xantatge o pedofília. Aquí és on l'educació juga un paper important. Segons Mitjans els menors han de navegar per Internet sota la supervisió dels pares o dels germans grans, perquè els puguin aconsellar sobre els bons usos i alertar dels perills de la xarxa.

Un d'aquests perills pot ser l'assetjament de desconeguts. Segons va explicar Ramon Miralles, coordinador de Seguretat de la Informació de l'Apdcat, el 56 per cent dels adolescents entre 14 i 16 anys han estat abordats en alguna ocasió per un desconegut a Internet. D'aquests el 76% han acceptat contactar amb ell per curiositat.

90%

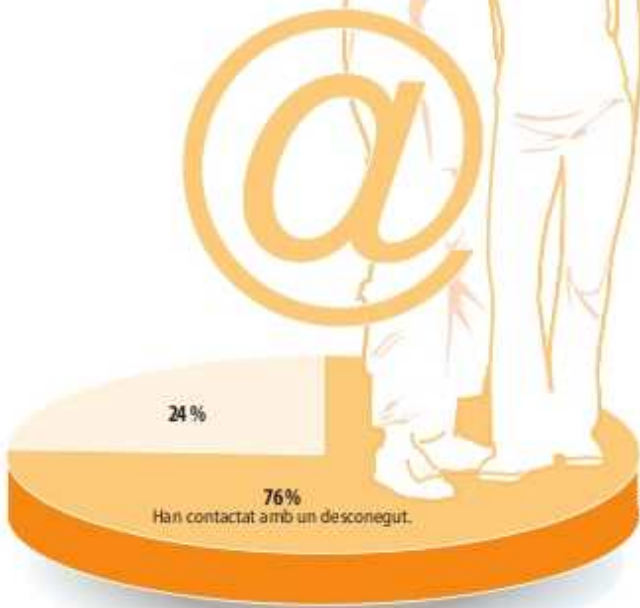
A LES XARXES

Una àmplia majoria d'adolescents de 14 anys formen part d'alguna xarxa social com Facebook o Twitter.

40%

NO HI VEUEN RISC

Gairebé la meitat no són conscients de la transparència d'Internet i del risc de publicar-hi dades personals.

'Pensa abans de penjar-ho', una campanya sobre la privacitat

■ L'associació InSAFE ha impulsat una campanya que pretén conscienciar els internautes sobre la privacitat. Sota el títol *Pensa abans de penjar-ho*, alerta que molta informació que s'hi penja és impossible d'esborrar més tard. Pel que fa a la protecció de dades a Internet, els experts van recomanar ahir consultar la pàgina www.internetsegura.udl.cat.

CONNECTATS DES DELS 10 ANYS

Cada vegada més precoços. Un estudi de l'Agència Catalana de Consum va revelar al febrer que els adolescents són cada vegada més precoços a l'hora de tindre ordinador i telèfon mòbil. L'edat mitjana ronda els 10 anys. Un 96% d'aquests tenen ordinador i un 45% disposa d'ordinador personal, mentre que la resta utilitza el de la família.

Hàbits segons l'edat. Segons diversos estudis, els adolescents de 14 a 17 anys utilitzen les xarxes socials de forma massiva. Així mateix, els joves d'entre 18 i 24 anys faciliten moltes dades personals i usen les xarxes socials de forma diària, com una forma de pertànyer a una comunitat. En canvi, entre els 25 i els 35 anys l'ús de les xarxes socials es fa amb més cautela i es busca mantindre el contacte amb persones ja conegudes.

ENTREVISTES

«El més important és pensar bé què pengem a Internet»

Esther Mitjans

DIRECTORA DE L'AGÈNCIA CATALANA DE PROTECCIÓ DE DADES (APOCAT)

Quins consells donaria als joves per protegir-se a Internet?

El més important és pensar abans de penjar-hi qualsevol contingut. Si s'ha de pensar dos vegades, millor no fer-ho. Tampoc és aconsellable publicar si som o no a casa o de vacances, per seguretat, utilitzar les opcions de màxima privacitat i usar pseudònims en alguns casos.

Com han d'actuar els pares?

Els pares han de saber que deixar els seus fills menors sols a Internet és com obrir-los la porta de casa sense donar-los cap indicació. El problema és que acostumen a saber més els fills que els pares sobre la xarxa. Aquí és on els germans grans hi poden jugar un paper fonamental.

«Tenim uns sis menors en tractament per addicció»

Maite Utgés

DIRECTORA DEL CENTRE DE SALUT MENTAL INFANTIL I JUVENIL

Quants menors segueixen un tractament per addicció a Internet?

Actualment tenim uns sis menors en tractament a Lleida.

Quins són els senyals d'alarma per detectar una addicció?

Passar més de 2 o 3 hores connectat, deixar de fer altres activitats habituals, tindre només amics a través de la xarxa...

Què pot suposar una addicció a la xarxa?

Un mal ús d'Internet i de les xarxes socials pot comportar ansietat, depressió, trastorns del son, pèrdua del control de la impulsivitat...

Què hi poden fer els pares?

El millor és tindre l'ordinador en un lloc de pas i guiar els nens.

Font: www.segre.com